

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriafő-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények czimzandók.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 16 forint. Negyedévre . . . 4 forint.
Félévre . . . 8 forint. Egy hónapra . . . 1 ft 50 kr.

Egyes szám ára 5 krajczár.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora 5 forint.

Nyitltéri cikkek garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Jog, törvény és igazság.

(Dr. F. L.) Ezt a három szót hangoztatta a magyar miniszterelnök, Széll Kálmán, a hányzor alkalma volt kormányzasi programját előadni és azokat az irány- és vezérelveket hirdetni, melyeket működésében követni czélul tűzte ki magának és azokban a szókban rejő eszmékre hivatkoznak azóta mindazok, a kik avval jelezni akarják, hogy azok uralmával egy új remény- és bizalomteljes politikai és társadalmi aera vette kezdetét; mert annak a három szónak fogalmához magasztos eszméket fűz a nagyközönség és megvalósulásuktól a közélet és közviszonyok kedvező, sőt üdvös alakulását, illetve átalakulását várja.

Mint hogy azonban gyakorlati államférfi írta a jogot, törvényt és igazságot politikai működése zászlójára, azoknak fogalmát ő se vehette más, mint jogászai értelemben.

És ha ebben az értelemben vizsgáljuk azt a három szót, avval a kérdéssel állunk szemben: vajjon azok lényegileg és fogalmilag különböznek-e egymástól és oly eltérő ismerveket foglalnak magukban, melyeknél fogva mindegyik külön-külön önálló és saját-lagos jelentéssel bír?

Erre a kérdésre a következőkben igyekezzünk felelni:

A jognak általános fogalmát tüzetesen és szabatosan meghatározni általában és in specie nekünk nehéz is és bajos is, a melytől az a latin mondas is óva kell, hogy intsen: omnis definitio periculosa.

Ha mégis e tekintetben, fejtegetésünk érdekében, kísérletet teszünk, arra való igény nélkül, hogy akár kifogástalan, akár kimerítő fogalmat adjuk: a jogot szabálynak tarthatjuk, mely az egyéneknek az államban köz-, személyi- és vagyoni viszonyait kötelezőleg rendezi.

Ebből a fogalom meghatározásból mint lényeges mozzanatok emelendők ki és hangsúlyozandók, hogy a jog csak az államban létezhetik és létezik és hogy szabály, melynek jellegzetes ismérve, hogy kötelezőleg rendelés illetve rend, mely rendelkezést, szükség esetében, erőhatalommal valósítja meg, más szóval végrehajtja.

Mint hogy azonban az államban kötelező jogszabályokat csak az alkotmányosan arra hivatott tényezők alkothatnak és mivel az a forma, melyben

azok a jogszabályok kifejezésre jutnak, általános értelemben véve, a törvény: jog és törvény voltaképpen egy fogalomba olvadnak össze, úgy hogy a jog a törvény tartalmát, a törvény pedig a jog alakját képezi.

A jog tehát, jogászai értelemben, törvény nélkül vagy törvényen kívül nem létezik, mert jog csak szabály lehet, mely külső léténél fogva érvény-nyel és kényszerítő hatalommal bír — az pedig a törvény.

Az a mi egyesek egyéni meggyőződése szerint szabály kellene, hogy legyen, vagy a mi egyesek alanyi nézete szerint valamely jogviszony zsinórmértékéül kellene, hogy szolgáljon: az nem valósággal érvényben levő és megvalósítható tehát gyakorlatiszabály t. i. jog, mert ez csak pozitív, azaz tételes illetve törvény lehet.

Van ugyan jogbölcsélet t. i. nem csak a tételes törvény bölcselése, hanem az ész követelményeinek tudománya is a jog iránt, mely tudomány az emberiség történelmében nyilvánuló eszméket kutatván, kideríteni igyekszik, hogy mi kellene, hogy jog legyen; ez azonban egy viszonylik a létező joghoz, mint az eszmény a valósághoz, mint a jövő a jelenhez. És a kik azt az ideális jogot hirdetik, azoknak feladata, hogy azt mentől szélesebb körökben terjesszék s ennek annyi hívót szerezzenek, hogy az általános jogtudatba átmenvén, a közvélemény kényszerítő erejénél fogva joggyakorlattá, vagy a törvényhozás útján érvényes valóságos joggá váljék.

Az államférfiúnak, különösen ha a kormány élén áll, kétségtelenül nemcsak feladata, hogy az általános jogtudatát vált eszményi jogot, amennyiben annak határától a gyakorlatban a közállapotok javulására és lendületére nézve üdvös hatást vár, alkotmányos kezdeményezési jogánál sőt kötelezettségénél és további impulsív tevékenységénél fogva törvénybe iktathassa és így valóságos hatályos joggá változtassa át. Am amíg ez nem következikbe, s általában új törvény, új jogot nem állapít meg és nem léptet életbe, addig a létező törvény, s az abban szabályozott jog képezheti azt a szilárd és megin-gathatlan talajt, melyen kormányzasi működését kifejezheti és érvényesítheti, csak az képezheti azt az irány és vezércsillagot, melyet kormányzásában követhet.

A jog és törvény tehát, a felfejtett

jogászai értelemben, hasonlították szók, melyek egy, s ugyanazon jogi fogalomnak csak különböző alkatrészeit képezik.

A mi az igazságot illeti, ennek a szónak gyakorlati t. i. jogászai értelmét és jelentését tisztába hozni és megállapítani sokkal nehezebb, mint a jogot, mert az voltaképpen erkölcsstani és jogbölcséleti fogalom.

Mint hogy nem lehet feladatunk az egyik vagy másik tekintetben hosszadalmas, s meddő fejtegetésekbe bocsátkozni, felfogásunkat röviden jelezve — igazságnak azt tartjuk, a mi erkölcsi érzéseinkkel és nézeteinkkel egybehangzik.

Az államnak feladata, hogy azokat az érzéseket ápolja és azokat a nézeteket respektálja, a mit úgy tehet, ha intézményeit azokkal összhangzásba hozza, mert ezek erkölcsi tekintély nélkül hatásukat kellőleg nem gyakorolhatják.

A törvényhozást működésében mindig az a nemes törekvés és vágy vezeti, hogy a midőn jogot alkot, illetve törvényt hoz, a mennyire emberileg csak teheti, azt az erkölcsi érzésekkel és nézetekkel összhangzásba hozza, más szóval abban az igazság követelményeinek eleget tesz.

S ezzel az ő hatáskörében megvalósítja az igazságot, melyet a törvények alkalmazására hivatott közegek az egyes eldöntendő esetekben szolgáltatnak.

Az igazság tehát ép úgy, mint a jog, csak úgy érvényesülhet az államban, ha és a mennyiben a törvényekben kifejezésre jut, melyeknek úgy szólva, erkölcsi légkörét képezi. És így igazság és törvény, jogászai értelemben, egy fogalomba olvadnak össze.

Bizonyítja ezt a magyar nyelv terminológiája is. Igazságot szolgáltatni, azt teszi, hogy jogot, törvényt szolgáltatni. „Igazság szerint” egyértelmű „jog vagy törvény szerint”-tel. „Jog és igazságszolgáltatás,” „joggyűjti és igazságügyi” összetett szók synonymák.

Annak a miniszternek, a ki a jogszolgáltatási kormányhatóság élén áll — igazságügyminiszter a neve.

Ezekből kitetszik, hogy az igazság egyik alkatelemét képezi a törvénynek ép úgy, mint a jog és így a jogász és államférfi, mint olyanok, igazságot törvényen kívül nem gyakorolhatnak, hanem azt akkor valósítják meg, ha a törvényt igazi értelmében és szellemében

alkalmazzák, illetőleg mindent elkövetnek, hogy a törvény alkalmazására hivatott közegek azt igazi értelmében és szellemében létesítsék a konkrét esetekben.

A midőn tehát a miniszterelnök jog, törvény és igazságot jelölte meg kormányelnöki működésének vezérelvéül, mivel az a három szó voltaképpen egy fogalomban. Illetve egy szóban központosul t. i. a törvényben, kormányzása irányelvül a törvényt tűzte ki.

Fejtegetésünk tárgyául szolgált három szóban rejő eszmék tisztázása eredményeképpen korántse kicsinyeljük annak a kormányzasi programnak fontosságát, melynek vezérelvét a törvény képezi, mert a jogállam alapfel-tétele: a törvény uralma.

Eötvös és a kuriai bíráskodás.

Reá mutattunk már arra a sajátos, hogy ne mondjuk: megbotránkozott jelenségre, hogy Eötvös Károly ur és lapja, párhuzamosan a Tisza-Bánffy gárdához tartozókkal, agitatót kezdtek a kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslat ellen.

Veljünk egyidejűleg a „M—g” is szóvá tette Eötvös ur ravaszkodásának ezt a legújabb mesterfogását és egyebekben kívül reá mutatott arra is, hogy korábban maga Eötvös ur sem volt a kuriai bíráskodásnak olyan engesztelhetetlen ellensége, mint a milyenül legújában mutatkozik. Igazolta ezt egyebekben kívül a függetlenségi pártnak 1891-ben kibocsátott, éppen Eötvös által szerkesztett „Szózat”-ával, melyben mi sínes a kuriai bíráskodás már akkor actualis kérdésével szemben, most oly pathetikus hangoztatott aggodalmakból, ellenben igen szemrehányást tettek a Szapáry-kormányának, a miért a kuriai bíráskodás megvalósítása tekintetében magára vállalt kötelezettséget nem váltotta be.

Nós hát azt a bizonyos szöveget Eötvös ur idáig örökölte, mint a függetlenségi eszmék „Korán”-ját állította oda. Legújában is a delegatio kérdésében ezt szegelte szembe Ugron Gáborral és ennek piadestáljára állva, dörmögte az anathemat a függetlenségi neologizmus aktiójára. Most tehát saját verében fogták meg a körösi rókat, a híres szöveget reá citálással.

Am a Brunkalánvéc és borhamisítók prokátora nem hajlandó megfogadását elismerni, hanem a zugprokátori furfang rabulistikájának minden sophismáját felvonultatja a „M—g” leleplezése ellen és ismételve azt erősítgeti, hogy a függetlenségi párt eddig soha sem angazsálta magát e kuriai bíráskodási javaslat irányában.

foglalja el a helyét. Tényleg már elfoglalta, miután annyi dolga volt, hogy gyakran nem látjuk egész estig; a mi fiunk arczban hasonlított az atyjához, de hála az égnek, egyébből semmiben sem. Az önző, könnyelmű, korhely Despard Guyból egy vonás sem volt a fiában, de Penelop és engem gyakran vissza emlékeztetett a mi kedves Mari testvérünkre. — Talán a gyermekek néha az anyák érezeit öröklék és nem az atyák büneit.

A délután lankasztóan meleg volt — és én álmos voltam. A karos székemben, a nap-pali szobában, a nyitott üvegajtó előtt ültem, a Penelop legjobb butor-üvegjével a fejemen, hogy a legyeket távol tartsam.

Éppen egy szokatlanul hosszú és jóízű szunyókálásból ébredtem fel, mely alatt egyszer sem voltam háborítva — a mi megjegyzésre méltó körülmény volt. Senki sem járt táncszalva ki s be a szobába, senki sem danolt ablakok alatt; a butorvédőt senki sem kapta le a fejemről, hogy lássa, ha vajjon „alszom e igazán” — s a védő vissza helyezése után rendesen meghuzza az orromat; senki sem játszott keringőt, vagy egy hatalmas indulót a zongorán.

Mindezen pajzanságoktól megszabadulva, melyek által Rozamond kisasszony a délutáni alvását szokta volt fűszerezni, azon következtetésre jutottam, hogy ő nincsen otthon. A testvérem éppen akkor lépett be, midőn ez az eszme fogant meg a fejemben, felültem és mi közben a fejemről a takarót levetttem, azt kérdeztem —

— Penelop, Rozamond nincs itthon?

— Hogy volna, — válaszolá a testvérem. — Lement a faluba Barrynéhoz.

— Ah, — és miért? — kérdém ásitva,

— Hogy a King William kórtékból vegyen neki egy kosárkával. Nem emlékezem, hogy azok mikor voltak oly tökéletesek, mint

Nós hát mi ezzel szemben ismételtelen csak egy körülményre utalunk, mint olyanra, a melynek világításában az Eötvös ur állítása egészen más jellegűt ölt, mint a minőt ő annak tulajdonít.

Ugy áll ugyanis a dolog, hogy bár a függetlenségi párt hivatalos programjában nem is követelte a kuriai bíráskodást (az mint nem követelt még sok dolgot, a mi különben küzdelme tárgyát képezte), azért e kérdés különböző időkben való felmerültekor mindig a kuriai bíráskodás mellett foglaltam állást.

Irányi Dániel, a függetlenségi párt volt nagydémü elnöke, a függetlenségi elvekhez való ragaszkodás e törhelen képviselője és azok leghivatottabb interpretatora, ismételtelen követelte az 1874. évi XXXIII. t.-cz.-ben leltt ez alapelv érvényesítését, sőt 1881-ben, midőn a Tisza-kormány közvetlen a választások előtt levétette napirendről a betervezett javaslatot, a legerőteljesebben ítélte el a kormányt, mint a mely a bíráli bizottságok működésének fentartásával „tovább csepegteti a nemzet organizmusába a korrupció mérgegyanagát.”

És hogy a függetlenségi párt irányadóinak álláspontja később sem szenvedett változást, arra is idézünk egy frappans példát. A legutóbbi képviselőválasztások előtt ugyanis ismét előterjesztették a kuriai bíráskodás javaslata. A tárgyalás rendén a függetlenségi párt tulnyomó többsége a javaslat mellett foglalt állást. Nyiltan és határozottan csak egy képviselő: Horváth Ádám ur nyilatkozott ellene.

Am mikor elkövetkeztek az 1896. évi képviselőválasztások, Horváth Ádám kertületének függetlenségi választói nyiltan helytelenítették képviselőjük e tényét és éppen e tényre való tekintettel léptették fel ellene jelöltül Kossuth Ferenczet, a ki a jelöltséget elfogadta és evel nyiltan demonstrálta, hogy a Horváth Ádám seperatum votumának megítélése kérdésében Horváth ur választóival egyetért, a mit egyébként külön is kifejezett.

Tehát a függetlenségi párt eddigi elnökei közül kettőről már határozottan tudjuk bizonyítani, hogy egyetértésben a párt zömének, mindig hívei voltak a kuriai bíráskodás eszméjének.

Ezzel szemben szeretnők tudni, hogy vajjon kik azok, a kikre Eötvös is, mint az ő legújabb állásfoglalásának igazolására képes, irányadó tényezőkre hivatkozik. Mert bizony még saját magára sem igen hivatkozhatik. Tény ugyanis, hogy Eötvös ur a kuriai bíráskodás javaslatának 1896 évi tárgyalásánál, bár elmondotta volt azokat az aggodalmakat, a melyeket a kuria múltjából táplál a javaslat iránt, de egyidejűleg általánosságban elfogadta a javaslatot.

ebben az évben. De már későre jár az idő és megmondhat neki, hogy ne maradjon hosszasan. Most már itthon kellene lennie.

A kért ajtó kilincsét hallottam csattanni, midőn Penelop a beszédét bevégezte és ekkor a Rozamond vidám hangja szállt felém — ez a gyermek mindig dalolt, mint egy kis pacsirta.

Rozamond az üres kosarát lógázva lépett be az üveges ajtón keresztül a szobába és rögtön megölelt, hogy szinte elfojtotta benne a lélegzetet és úgy megdörzsölte a fejemet, hogy minden hajam szála az ég felé állott.

— Pen néni, Barryné el volt ragadtatva a kórtéktól.

— Meghiszem azt. Gyermekek, izent valamit csled?

— Csak a köszönetet és mind a kettőjünknek szives tiszteletét küldte — ennyi az egész.

— Láttad Barry urat.

— Nem láttam; azt gondolom, hogy nem volt otthon. De oh, — kiáltá Rozamond izgatottan, leugorva a székeim karjáról, mert rendesen azon szokott ülni — mit gondolnak, hogy kit láttam? Találják ki!

De mi egyikünk sem tudtuk kitalálni, pedig mondhatom, hogy Evenwood lakosságának szinte felét előszámláltuk. De Rozamond kisasszony az utolsó névre is éppen úgy rázta a fürtös fejét, mint az elsőre.

— Ha Jach itt volna, ő egy pillanat alatt kitalálná! — kiáltá. Bátyám, még adok magának éppenségesen egy próbát. Nos ki volt az, a kit láttam?

— Talán a török szultán, édesem? — mondam. Nem? Ugy hát nem vagyok képes kitalálni. Kit láttál?

— Nem férfi volt.

— Gyermekek, ki volt? — kérdé Penelop kíváncsian.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1899. Április 21.

Kik estek el a piskii csatában?

(Helyreigazításul.)

Az Ellenzék f. é. 44 számában Szentkatolnai Bakk Endre, a szabadságharcunkra vonatkozó adatok nagydémü jeleles gyűjtője, érdekes cikkeit közölt e czimen: Örökítsük meg a piskii csatában elesettek neveit! Ebben a következő sorok is előfordulnak, az elesettek névsorát közölve: „Korda Dezső Máttyás-huszár, Korda György Máttyás-huszár, Korda László Máttyás huszár. E három testvért Piski mellett, lábuknál fogva egy nyárfára felakasztva, találták huszártársai, alattok égvén a szalma.” Van benne egy kis tévedés! A három testvér, borosjenő Korda György és magyargyerőmonostori Kabós Karolina gyermekei, mind hönvédek voltak ugyan, de Piskinél csak László (szül. 1831 aug. 2.) Máttyás-huszár esett el. Ez volt az első csata, a melyben részt vett. Alig kezdődött meg az ütközet, egy ágyugolyó érintette felfejét. De még élt s kérdezte: „Ugy-e csul megvagyok löve?” A sereg majd előre tört s mire visszatértek, úgy találták meztelenre vetkőztetve, lándzsától összeszúrkálva, a főnnebb emilitett helyzetben. Megelőzőleg a kolozsvári ref. kollegiumnak volt kitűnő növendéke s mindenki igen szépreményeket fűzött jövőjéhez. Dezső (szül. 1833 jul. 22) a hadapród-iskolát oda hagyva, szintén je-

lenn volt a piskii csatában, mint XI. zászlóaljbeli hönvéd.

Látta elesett testvérét, s sirva fakadt felette. De magának itt semmi baja sem lett.

Később Fehérvár ostrománál a sok nyers törökbutától, szalonnától vérhast kapott.

Betegem szállították szüleikhez Kolozsvárra, a hol a család tartózkodott a szabadságharc alatt.

Itt Kolozsvárt halt meg 1849. aug. 9-én, s a szucsáki családi sírkertben temették el. György (szül. 1830. máj. 23.) előbb szintén a kolozsvári ref. koll. növendéke, a XII. zászlóaljbán szolgált, s nem vett részt a piskii csatában. Birtokomban van egy levele, melyet nővérehez, Annához írt, a ki néhány év mulva az én anyám lett. A levél Szebenben kelt 1849. okt. 1-én.

Ebben mondja: „Biztos alkalmat kapván, irok neked oly föltét alatt, hogy te is, mihielt lehet, írdál, még pedig sokat, igazat, hogy tudjak mindent bizonyosan, necsak halljak, képzeljek. Mert jóllehet általában képelem állapototokat, de kívánom tudni részletesen. Tudom, hogy szegény Dezső meghalt, s képelem, hogy ez ujra mennyire sujtotta szegény anyámat, s mindnyájatokat.”

Korda György végigharcuzta az egész szabadságharcot. Hadnagy, majd főhadnagy lett. Végre százados, de már olyan rövid ideig, hogy mint százados fizetést sem vehetett fel. A leveretés után besorozták közbakának. Ez időből van egy olajfőstésű, zöld hajtókás, sárga pitykés képe, melyet (ha jól

tudom) barátja, Szacsavay Sándor festett. Kiszabadulása után Hidalmáson, a Kordák ősi fészékében gazdálkodott.

Megnősült. Nőül vette unokatestvérét, Kabós Esztert, Kabós Dániel és báró Kersény Katalin leányát. Kétségtelű a háború viszon-társágai közt kapta később végzetessé vált szívóját. 1864. febr. 4-én este feltűnő jó kedvvel adomázott családjá körében. Reggel anyjával Szucsákba szándékozott menni, nővére látogatására. Hirtelen összeesett halottn. Szivszélhűdés érte. Hamvai ott pihennek a hidalmási temetőben.

Ez a Korda-fiúk története. A György két fia is korán elhalt. György 1868. decz. 9-én, 6 éves korában; László 1878. decz. 31-én, 14 éves korában.

Velők kihalt az erdélyi Korda-család fiágán, 1894. május 4-én, anyám halálával, női ágon is, miután nővére, Karolina, Majthényi Sándorné, már 1888. május 5-én elhalt. A család egyik ősenek, Györgynek, testvére, Zsigmond udvarhelyszéki főkirálybíró s Apor István gr. fogadott fia, a XVII. évszáz végén grófságot vesz, de a grófi ág Györgyben már 1794-ben kihalt.

Versényi György.

Az én gyermekeim.

— Sverdna Károlytól. —

Az „Ellenzék” részére fordított: AMICA.

IV.

(Polytatás.)

(9.)

Az öreg barátom azt mondta, hogy rövid idő mulva vissza fog vonulni és Jack

Sz. 361—1899.

357. 2—3

Arverési hirdetemény.

Kolozsvár sz. kir. város tekintetes Tanácsa 9202—1899 tan. szám alatt az ugynevezett Libezsgáti malom elbontását és a bontás által kikerülő anyag értékesítését rendelte.

A szóban levő malom épület lebontásának és az anyag értékesítésének biztosítására Kolozsvár sz. kir. város mérnöki hivatalában (Főter 2. szám) 1899 évi április hó 28-ikán délelőtt 10 órától kezdődőleg nyilvános szóbeli árverés fog tartatni.

Az összes anyag értékeinek kikiáltási ára 2000 forint, mely összegnek 10 százalékát, azaz 200 forintot köteles az árverező az árverezés megkezdésekor az árverező bizottsághoz bnatpénzzel letenni.

Az az árverező a kinek ajánlatát a tekint. Tanács elfogadja, köteles lesz a lebontást és az anyag elszállítását a maga költségén teljesíteni, továbbá köteles a lebontást a tekintetes Tanácsnak ezen árverés eredményének elfogadása és arról értesítése napjától számítva 30 nap alatt bevégezni — valamint ezen idő alatt az összes lebontott anyagokat a helyszínéről elszállítani.

A többi feltételek a városi mérnöki hivatalban, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvárt, 1899 április 19.

Debreczeni Balázs
v. I. c. mérnök.

Sz. 2671—99. fsz.

360. 1—2

Tölgyfa eladási hirdetemény.

Nagyküküllővármegye Nagy-Sink járásában fekvő Prázmár, Brullya és Százhalom községeknek eladásra engedélyezett fatömegek zárt írásbeli ajánlatokkal kapcsolatos nyilvános árverésére a határnapokat következőkben tűzöm ki; megjegyezvén, hogy az árverés az illető községek irodájában mindig reggeli 9 órakor fog megkezdetni.

1. 1899 május hó 3-án Prázmár községben:

Eladásra kerül az 50078 $\frac{1}{2}$ —1897 sz. magas rendelet alapján engedélyezett 369 kat. holdon talált 2140 drb. tölgyfa, megbecsült 4164 m³ mü- és 5400 m³ tűzifa választékkal 25150 frt kikiáltási árral.

2. 1899 május hó 4-én Brullya községben:

Eladásra kerül a rendes 3 évi vágásban talált 560 darab tölgyfa megbecsült 951 m³ mü és 1512 m³ tűzifa választékkal 3998 frt kikiáltási árral.

3. 1899 május hó 5-én Százhalom községben:

Eladásra kerül 52247 $\frac{1}{2}$ —1898 sz. magas rendelet alapján engedélyezett 309 kat. holdon talált 1408 drb. tölgyfa, megbecsült 2177 m³ mü és 2713 m³ tűzifa választékkal; meghatározott 14620 frt 40 kr. kikiáltási árral.

A kérdéses erdőterületek jó megyei utak közvetlen szomszédságában 6—18 klm. távolságokban vasuti állomásoktól fekszenek s esetleg egy kiszállítás utirányra is szolgálhatnak.

Fuvarerő elegendő.

Árverezni szándékozók kötelesek árverezések megkezdése előtt bnatpénz fejében a kikiáltási ár 10 százalékát az árverező bizottsági elnök kezeihez készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Zárt és kellő bnatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok, melyekben árverezők kijelenteni tartoznak, hogy az árverési feltételeket ismerik s magukat azoknak alávetik, a szóbeli árverés megkezdéséig elfogadtatnak.

Megjegyzendő — hogy a kikiáltási áron alul eladás nem történhetik.

Az árverési feltételek s részletes becslési adatok az illető községek előljáróságainál s a Nagysinki erdőgondnokság irodájában bármikor megtekinthetők.

Nagy-Sinken, 1899 évi április hó 14-én.

Imecs,
főszögabíró.

Sz. 619—899 krj.

356. 2—3.

Tölgyfa eladási hirdetemény.

A nagymási volt urbéreses Csesznye és Gujága-fenek nevű erdejében kihasználható 5843 drb. átlag 45 czm. átmérőjű tölgyfa, Nagymáson a község házában 1899. évi Május hó 14-én d. e. II órakor tartandó árverezésem el fog adatni.

Kikiáltási ár 20483 frt 18 kr.

Bnatpénz 2048 frt 32 kr.

Árverezési feltételek megtekinthetők Nagymáson a község házában és B. Hunyadon a járási főerdésznél.

Nagymási volt urbéres közönség.

Nagymás, 1899 április hó 16-án.

megbízásból

Porutz Gyula s. k.
körjegyző.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy 14 év óta fennálló Tomán és Bányai

szobafestő- és mázoló cég

— társam Bányai Béla elhalálozása folytán — megszűnén, azt — után a magam neve alatt fogom vezetni. Igyekezni fogok, hogy mint eddig úgy a helybeli mint a vidéki közönségnek kívánsága és igénye szerint elégít tegyek.

Gyári összeköttetésem folytán az anyagot is mérsékelt árban kapva, a teljesítendő munkában bárkivel is ocsóágban versenyezhetek.

Ujjonnan érkezett mintáim pedig olyanok, a melyeket helyi Kolozsvárt még senki sem állított elő.

Az eddigi cég iránt tanúsított pártfogást a nagyérdemű közönségtől magam részére ezúttal kérvén maradok teljes tisztelettel

Tomán Béla

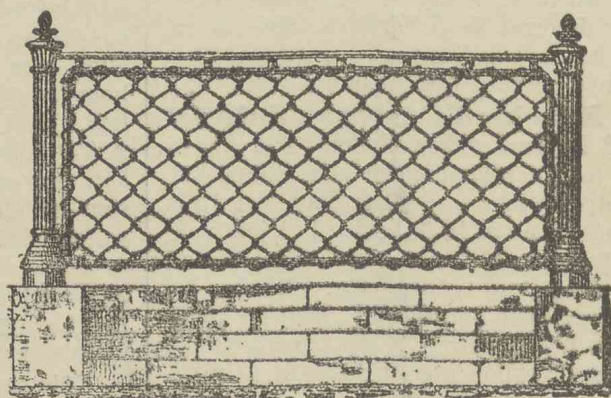
209. 6—10.

szobafestő- és mázoló, Külmonostor-u. 26.

Az 1896-iki országos kiállítás alkalmával kintüntetve

LÉBER GYULA

Kolozsvárt, Torda-utca.

Ajánlva minden szakmába vágó munkáit. Ugyint kertek, erdők, vadask rtek, szőlők, sirhelyek stb. bekerítéséhez való gépfonásait; pince, padlás, felső világossági magtár és éléskamra ablakok rostélyzatát majorsági udvarok sodrony-fonattal való

bevonását, áthányó rosták, szén, koks, kavics, föld és porond válogatásához; szikra fogó cséplő- és egyéb gépekhez, sodrony ágybetétek (matracok.)

Nemkülönben zöldre festett légy-szövet, szelöl rosták, Backer-féle rosták és egyébféle használatra vas, réz és cizin-szövetek Kruppa sognony-szegélyzetek különféle mintákban; fakere be foglalt rosták, löher-szíták és szíták különféle cszélókra igen erősen készítettnek és gyári árak szerint számíttatnak. Acézl tuskés sodrony kertek, erdők stb. bevonásához jutányos árért fel is huzatik.

— KÉPES ÁRJEGYZÉKKEL BÉRMENTVE SZOLGÁLOK. —

300. 8—20.

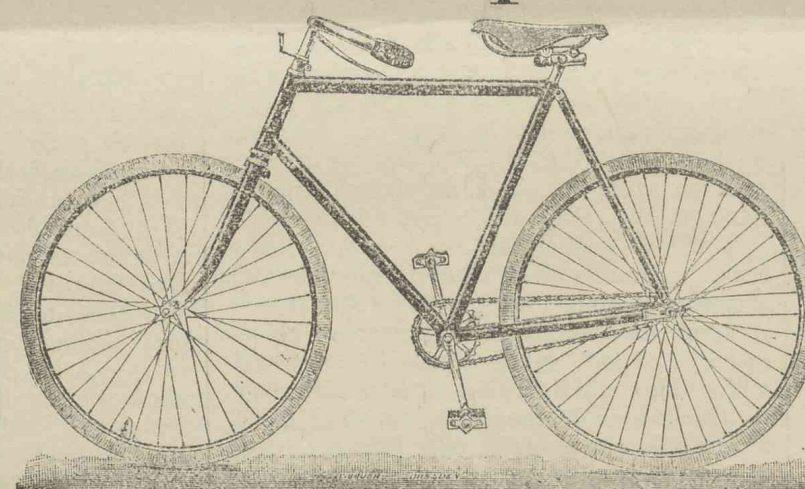
Kiváló tisztelettel:

LÉBER GYULA.

Telefon 412.

Kerékpárt ne vegyen addig senki,

Telefon 412.

A nagybesű vevőmet himezni és kötni is megbanitom. Az összes raktáromon levő árukat u. m. számtalanfajta uti és verseny kerékpárok, varrógépek, különféle hinta és játéko gyermekkoscsik, triciklik, 4 éves kortól 12 évesig, havi kis részletfizetés ellenében adom.

Ánimért 5 évig szavatolok, meg nem felelés esetén, azonnal kicserélem.

Egyidejűleg felhívom a n. é. közönség becses figyelmét a szakszerűen berendezett kerékpár, varrógép, mechanikai javító műhelyemre, hol minden javítandót a legkényesebb igényeknek megfelelően (emlilrozva, nickellirozva) gyorsan és jutányosan elkészítem.

Minden szakmára irányuló kérdésre felvilágosítással és kívánságra képes árjegyzékkel szolgállok.

A n. é. közönség további becses pártfogását kéri

308. 7—00

Bernáth E. Sándor

varrógép és kerékpár kereskedő Kolozsvárt, vashidnál

GROSZ FRIGYES

az erdélyi részek legnagyobb varrógép- és kerékpár gyári raktára

NAGYBAN ÉS KICSINYBEN.

NAGYVÁRAD,

KOLOZSVÁR,

BESZTERCZE,

Bazár-szoros.

Főter.

Fautca.

Csakis elsőrangú és elismert minőségű gyártmányok!!

125 forinttól 300 forintig.

Raktáron: „Adria“ kitűnő magyar, „Peugeot“ világhírű francia gyártmány, „Beaston“ legjobb és leg-elegánsabb angol gyártmány, „Nuricum“ legmodernebb láncszélküli, „La Mascotte“ legfinomabb uti félversenygép, „Schladitz“ elsőrangú német gyártmány, „Patria“ szintén elsőrendű német gyártmány, „Champion“ kitűnő luxusgép.

Két évi jótállás. Első idényben mindennemű javítás ingyen.

Nagy gyári raktár mindenféle angol és német kerékpár felszerelési cikkekben.

Kitűnő minőségű „Acetylen“ lámpák teljes jótállással mellétt.

362. 1—0

Első minőségű „Calcium Carbide“ nagyobb és zsebben hordozható kisebb dobozokban.

Nagy mechanikai műhelyemben átalakítások és javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

„Continental“ gummi, légtömők és kőpönyegek s egyéb cikkek erdélyrészi és biharmegyei vezérképviselősege.

Kényelmes részletfizetési feltételek.

M. A. V. hivatalnokok és állami tisztviselők, valamint egyletek tagjai tetemes árengedményt élveznek.

Kerékpár iskolám 2 frtos tandíj mellett a „Torna vivoda“ ban szép időben az e czélra legalkalmasabb 600 méteres árnyas kerthelyiségében esős időben a Tornavivoda nagytermében rendelkezésre áll.

Ny. Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt.